

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupen Mgr. Františkem Drlíkem, advokátem, se sídlem nám. Míru 9, Šumperk, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, zastoupen JUDr. Petrem Ritterem, advokátem, se sídlem Riegrova 12, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 31. 5. 2007, č. j. KUOK 57306/2007, sp. zn. KÚOK/43192/2007/OSV - SP/7025, a ze dne 31. 5. 2007, č. j. KUOK 57309/2007, sp. zn. KÚOK/43599/2007/OSV - SP/7025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 8. 2011, č. j. 38 Cad 12/2007 - 201,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátovi Mgr. Františku Drlíkovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 960 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 31. 5. 2007, č. j. KUOK 57306/2007, sp. zn. KÚOK/43192/2007/OSV - SP/7025, a ze dne 31. 5. 2007, č. j. KUOK 57309/2007, sp. zn. KÚOK/43599/2007/OSV - SP/7025, (nyní je ve smyslu platné právní úpravy žalovaným Ministerstvo práce a sociálních věcí, jak uvedeno v záhlaví tohoto rozsudku).

Rozhodnutím ze dne 31. 5. 2007, sp. zn. KÚOK/43599/2007/OSV - SP/7025, č. j. KUOK 57309/2007, bylo zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh, odboru zdravotního a sociálního, ze dne 3. 4. 2007, č. j. 9252/2007/ZAB, kterým byla žalobci od 1. 2. 2007 odňata dávka pomoci v hmotné nouzi – doplatek na bydlení, a řízení bylo zastaveno. Toto rozhodnutí bylo žalovaným odůvodněno tím, že správní orgán I. stupně nepostupoval v souladu s ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 69 odst. 2 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, neboť před vydáním rozhodnutí o odnětí doplatku na bydlení nebylo v této věci z moci úřední zahájeno správní řízení a rozhodnutí o odnětí doplatku na bydlení nemohlo být tedy vydáno.

Dalším rozhodnutím ze dne 31. 5. 2007, sp. zn. KÚOK/43192/2007/OSV - SP/7025, č. j. KUOK 57306/2007, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh, odboru zdravotního a sociálního, ze dne 19. 4. 2007, č. j. 950/2007/ZAB, kterým byl žalobci přiznán od ledna 2007 doplatek na bydlení ve výši 2024 Kč.

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 18. 8. 2011, č. j. 38 Cad 12/2007 - 201, žalobu směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2007, č. j. KUOK 57306/2007, sp. zn. KÚOK/43192/2007/OSV - SP/7025, zamítl, neboť neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného. Dále krajský soud v souladu s ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl žalobu směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2007, č. j. KUOK 57309/2007, sp. zn. KÚOK/43599/2007/OSV - SP/7025, neboť k výzvě soudu ze dne 21. 12. 2010, č. j. 38 Cad 12/2007 - 175, obsahující řádné poučení o následcích nesplnění povinnosti, nebylo žalobcem doplněno podání ze dne 12. 6. 2007 v části směřující proti shora citovanému rozhodnutí žalovaného o žalobní body, z nichž bude patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadený výrok rozhodnutí za nezákonné a nicotné, a o návrh výroku rozsudku.

Krajský soud v Ostravě vycházel z následujícího skutkového stavu:

Dne 11. 11. 2007 žalobce podal žádost o dávku pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení. V žádosti uvedl jako společně posuzované osoby manželku A. M. pobírající dávku státní sociální podpory od Městského úřadu v Záhřebu, dceru L. M. a jejího syna M. M. Žalobce žije v rodinném domě na adrese B. čp. 134, podle platebního dokladu SIPO platí zálohově mimo jiné elektřinu ve výši 1230 Kč měsíčně a plyn ve výši 2750 Kč.

Městský úřad Zábřeh, odbor zdravotní a sociální, rozhodnutím ze dne 31. 5. 2007, č. j. KUOK 57306/2007, sp. zn. KÚOK/43192/2007/OSV - SP/7025, žalobci přiznal od ledna 2007 dávku pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení ve výši 2024 Kč. Správní spis obsahuje přehled vypracovaný Úřadem práce v Šumperku, pobočka Zábřeh, podle kterého L. M. pobírala v měsící říjnu až prosinci 2006 (tj. v rozhodném období tří kalendářních měsíců předcházejících měsíci, v němž byla uplatněna žádost o dávku) rodičovský příspěvek ve výši 3696 Kč měsíčně, vnuk žalobce M. M. pobíral v témže období přídavky na dítě ve výši 490 . Tytéž informace obsahuje kalkulační list vyhotovený 4. 4.

2007, z něhož bylo zjistitelné, že částka živobytí žalobce činí 2708 Kč, přičemž částka životního minima 2880 Kč je v jeho případě snížena o 20 % rozdílu mezi jeho životním a existenčním minimem. Žalobci byl od ledna 207 přiznán příspěvek na živobytí ve výši 6272 Kč, jeho dcera L. M. příspěvek na živobytí nepobírala a částka živobytí byla stanovena ve výši existenčního minima, tj. 2020 Kč měsíčně. Z téhož kalkulačního listu vyplynulo, že částka živobytí manželky žalobce A. M. činí 3564 Kč měsíčně, když částka životního minima 2600 Kč je i v jejím případě snížena o 20 % rozdílu mezi životním a existenčním minimem, tl. na částku 2484 Kč navýšenou o 1080 Kč měsíčně z důvodu dietního stravování. Kalkulační list zároveň obsahoval vyhodnocení příjmů společně posuzovaných osob celkem ve výši 9892 Kč. Podle § 35 zákona o pomoci v hmotné nouzi výše doplatku na bydlení za kalendářní měsíc činí rozdíl mezi částkou odůvodněných nákladů na bydlení připadajících na kalendářní měsíc, sníženou o příspěvek na bydlení náležející za předchozí kalendářní měsíc, a částkou, o kterou příjem osoby a společně posuzovaných osob zvýšený o vyplácený příspěvek na živobytí převyšuje částku živobytí společně posuzovaných osob. V případě žalobce byla v souladu s citovaným ustanovením zákona vypočtena a přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi – doplatek na bydlení 2024 Kč měsíčně. Okruh společně posuzovaných osob byl stanoven v souladu s ust. § 8 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi (v případě žalobce jeho manželka, dcera a vnuk), stejně tak byl správně posouzen nárok žalobce na výši doplatku na bydlení, tj. v souladu s ust. § 33, § 34 a § 35 téhož zákona.

Žalovaný se ztotožnil s rozhodnutím prvoinstančního orgánu a na základě podaného odvolání svým rozhodnutím ze dne 31. 5. 2007, sp. zn. KÚOK/43192/2007/OSV - SP/7025, č. j. KUOK 57306/2007, napadené rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh, odboru zdravotního a sociálního, ze dne 19. 4. 2007, č. j. 950/2007/ZAB, kterým byl žalobci přiznán od ledna 2007 doplatek na bydlení ve výši 2024 Kč, potvrdil.

Žalovaný své rozhodnutí ze dne 31. 5. 2007, č. j. KUOK 57309/2007, sp. zn. KÚOK/43599/2007/OSV - SP/7025, jímž bylo zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh, odboru zdravotního a sociálního, ze dne 3. 4. 2007, č. j. 9252/2007/ZAB, kterým byla žalobci od 1. 2. 2007 odňata dávka pomoci v hmotné nouzi – doplatek na bydlení, a řízení bylo zastaveno, odůvodnil tím, že správní orgán I. stupně nepostupoval v souladu s ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 69 odst. 2 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, neboť před vydáním rozhodnutí o odnětí doplatku na bydlení nebylo v této věci z moci úřední zahájeno správní řízení a rozhodnutí o odnětí doplatku na bydlení nemohlo být tedy vydáno.

Na základě takto zjištěného skutkového stavu dospěl Krajský soud v Ostravě k závěru o nedůvodnosti podané žaloby. Soud vzal za prokázané, že žalobci vznikl nárok na doplatek na bydlení od ledna 2007. Správní orgán prvého stupně v souladu se zákonem rozhodnutím ze dne 19. 4. 2007, č. j. 950/2007/ZAB, přiznal žalobci od ledna 2007 doplatek na bydlení ve výši 2024 Kč. Rozhodnutím ze dne 31. 5. 2007, sp. zn. KÚOK/43192/2007/OSV - SP/7025, č. j. KUOK 57306/2007, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh, odboru zdravotního a sociálního, ze dne 19. 4. 2007, č. j. 950/2007/ZAB, kterým byl žalobci přiznán od ledna 2007 doplatek na bydlení ve výši 2024 Kč. Žalovaný rovněž v souladu se zákonem

rozhodnutí správního orgánu prvého stupně na základě podaného odvolání svým rozhodnutím ze dne 31. 5. 2007, sp. zn. KÚOK/43192/2007/OSV - SP/7025, č. j. KUOK 57306/2007, napadené rozhodnutí potvrdil. Pokud jde o napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2007, sp. zn. KÚOK/43599/2007/OSV - SP/7025, č. j. KUOK 57309/2007, jímž bylo zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh, odboru zdravotního a sociálního, ze dne 3. 4. 2007, č. j. 9252/2007/ZAB, kterým byla žalobci od 1. 2. 2007 odňata dávka pomoci v hmotné nouzi – doplatek na bydlení, a řízení bylo zastaveno, žalobce k výzvě soudu ze dne 21. 12. 2010, č. j. 38 Cad 12/2007 - 175, neodstranil vady svého podání, na výzvu soudu přes řádné poučení vůbec nereagoval, a proto krajský soud v této části žalobu odmítl v souladu s ust. § 37 odst. 5 s. ř. s.

Soud proto v tomto ohledu uzavřel, že neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného, a proto žalobu proti rozhodnutí žalovaného č. j. KUOK 57306/2007 ze dne 31. 5. 2007, sp. zn. KÚOK/43192/2007/OSV - SP/7025, zamítl. Soud dále odmítl žalobu v části směřující do rozhodnutí žalovaného č. j. KUOK 57309/2007 ze dne 31. 5. 2007, sp. zn. KÚOK/43599/2007/OSV - SP/7025.

Včas podanou kasační stížností žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 8. 2011, č. j. 38 Cad 12/2007 - 201. V podání téměř nečitelného obsahu stěžovatel namítl, že rozsudek je zcela zmatečný, bludný, paranoidní, a proto žádá jeho zrušení. Stěžovatel své podání doložil fotokopiemi několika písemností - rozhodnutí soudů různých stupňů a rozhodnutí správních orgánů, o nichž se domnívá, že s věcí souvisejí s tím, že jeho vyjádření pro kasační stížnost zatrhuje červeně. Současně odkazuje na § 299 odst. 2 o. s. ř. a nařízení vlády č. 63/1998 Sb. s tím, že podle jeho mínění má nárok na osobní kapesné, a že uplatňuje své hmotněprávní nároky dané nařízením vlády k provedení zákona č. 198/1993 Sb. - § 8. Současně stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta Mgr. Františka Drlíka pro řízení o kasační stížnosti. V doplnění kasační stížnosti ze dne 1. 11. 2011zástupce stěžovatele, jenž mu byl k žádosti ustanoven usnesením krajského soudu ze dne 30. 9. 2011, č. j. 38 Cad 12/2007 - 215, pro řízení o kasační stížnosti a tímto usnesením vyzván k doplnění podání ve věci kasační stížnosti stěžovatele ze dne 9. 9. 2011 a uvedení v jakém rozsahu a z jakých důvodů je kasační stížnost podávána a kdy bylo stěžovateli napadené rozhodnutí doručeno, uvedl, že rozsudek doručený 29. 8. 2011 napadá v celém rozsahu výroku a toliko zopakoval tvrzení stěžovatele, že rozsudek je zcela zmatečný, zakládá se na nepravdivé argumentaci, bylo rozhodnuto v nepřítomnosti stěžovatele, k čemuž nedal nikdy souhlas. Dále uvádí, že v této věci se vůbec nepočítá se stěžovatelem ani s jeho ženou, uvádí, že nikdo nemá nárok na své osobní kapesné ve smyslu § 299 odst. 1 o. s. ř., které dostává, a to pouze výhradně do vlastních rukou. Podle mínění stěžovatele soud porušil v plném rozsahu nařízení vlády č. 63/1998 Sb., dále porušil čl. 30 čl. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod, soud zadržuje veškerou dokumentaci ČSSZ po odebrání jeho důchodu v roce 1993, nikdy nebylo prokázáno, jaké jsou příjmy stěžovatele od roku 1986m, proč nepracuje a nevykonává své občanské povolání strojvůdce. Dále uvádí, že uplatňuje své nároky podle nařízení vlády k provedení zákona č. 198/1993 Sb. - § 8, a to v souladu s ustanovením § 41 odst. 1, 2 a 3 o. s. ř. K důvodům kasační stížnosti zástupce stěžovatele výslovně uvádí, že kasační stížnost podává z důvodů daných ustanovením § 103 odst. 1 písm. a), b), c), d) a e) s. ř. s. V návaznosti na uvedené stěžovatel žádá, aby napadené rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě bylo zrušeno v celém jeho rozsahu.

Žalovaný se ke kasační stížnosti vyjádřil podáním ze dne 5. 12. 2011. Kasační stížnost považuje za nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel výslovně namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b), c), d) a e) s. ř. s., v doplnění kasační stížnosti uvádí ustanovený zástupce tytéž důvody. Jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Nejvyšší správní soud neshledává tuto námitku důvodnou. Podle Nejvyššího správního soudu krajský soud správně posoudil právní otázku a neshledal nezákonnost rozhodnutí žalovaného, kterým bylo změněno rozhodnutí orgánu I. stupně. Ostatně stěžovatel ani neuvádí, v čem konkrétně spatřuje nezákonnost rozhodnutí krajského soudu.

Stěžovatel dále uplatnil důvod kasační stížnosti odpovídající § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit. Ani tuto námitku neshledává Nejvyšší správní soud důvodnou. Stěžovatel v tomto ohledu namítá, že se ve věci vůbec nepočítá s ním, ani s jeho ženou. Nejvyšší správní soud neshledal, že by v řízení před žalovaným byla porušena stěžovatelova procesní práva a ustanovení o řízení před správními orgány. Pokud stěžovatel odkazoval, a to bez jakékoliv konkretizace či upřesnění na ustanovení čl. 30 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod, § 299 odst. 1 o. s. ř., a nařízení vlády č. 198/1993 Sb., pak z jejich pouhého výčtu nelze nijak dovodit, zda k jejich tvrzenému porušení došlo či nikoliv a námitka jejich porušení je proto nedůvodná.

Třetím okruhem námitek stěžovatele odpovídajícím důvodům podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. bylo přesvědčení stěžovatele, že řízení před soudem bylo zmatečné. Ani tato námitka nebyla shledána důvodnou.

Další stížnostní námitkou stěžovatel uplatnil důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., podle kterého lze podat kasační stížnost z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li taková vada mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Důvodem kasační stížnosti podle stěžovatele v tomto ohledu je skutečnost, že soud rozhodl neveřejně, v jeho nepřítomnosti. Právo na veřejné projednání nebylo žalobci odepřeno

vzhledem k tomu, že ve věci bylo na žádost žalobce nařízeno jednání na den 18. 8. 2011. Žalobci bylo řádně doručeno předvolání k jednání, k němuž se žalobce nedostavil. Soud neshledal důvody pro odročení jednání ve smyslu § 50 s. ř. s, na základě nesrozumitelného podání stěžovatele ve věci žádosti o odročení jednání - podání ze dne 27. 7. 2011, doručené krajskému soudu 1. 8. 2011, na něž bylo reagováno sdělením krajského soudu, že se žádosti o odročení jednání nevyhovuje, a proto soud jednal v nepřítomnosti žalobce podle ust. § 49 odst. 3 s. ř. s.

Důvodnou nebyla shledána ani další námitka stěžovatele, že se Krajský soud v Ostravě neřídil právním názorem a závaznými pokyny Nejvyššího správního soudu. Stěžovatel neuvádí, jakým konkrétním pokynem či právním názorem se krajský soud měl řídit, a to za situace, kdy v projednávané věci Nejvyšší správní soud nerozhodoval a nerušil rozhodnutí krajského soudu, jenž by byl při dalším rozhodování vázán závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu, a důvodem k podání kasační stížnosti by ve smyslu platné právní úpravy mohla být námitka, že se krajský soud závazným právní názorem Nejvyššího správního soudu neřídil.

Podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení. Nejvyšší správní soud neshledává tuto námitku důvodnou a ztotožňuje se se závěrem krajského soudu o odmítnutí žaloby v části směřující do rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2007, č. j. KUOK 57309/2007, sp. zn. KÚOK/43599/2007/OSV - SP/7025.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v kasační stížnosti stěžovatel namítá, že mu bylo v řízení před Krajským soudem v Ostravě odepřeno právo na veřejné projednání věci a nemohl se tak k celé záležitosti před soudem vyjádřit. Tato jediná konkrétně uplatněná námitka, jak výše uvedeno, nebyla shledána důvodnou.

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že k věcným důvodům, které vedly Krajský soud v Ostravě k zamítnutí žaloby, se stěžovatel nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že v postupu Krajského soudu v Ostravě nebylo shledáno pochybení, a proto vzhledem k výše uvedenému byla kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítnuta jako nedůvodná.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a právo žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Stěžovateli byl usnesením Krajského soudu v Ostravě č. j. 38 Cad 12/2007 - 215 ze dne 30. 9. 2011 pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát Mgr. František Drlík; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému advokátovi, jenž k výzvě soudu odměnu nevyčíslil, odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti podle obsahu spisu za jeden úkon právní služby v částce 500 Kč podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní

tarif), ve znění pozdějších předpisů, a to za doplnění kasační stížnosti ze dne 1. 11. 2011, a jeden režijní paušál ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, jak je soudu známo, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 160 Kč. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 960 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu